



Pontifex Maximus

Tradice - Katolicismus [1] - Ghibellinství

Za jednotlivými náboženskými tradicemi strní metafyzická jednota.
s. 274

Říše neboli impérium (doslova nejvyšší moc) je podle ghibellinské teologie orgánem (institucí) nadpřirozené (metafyzické) povahy a původu.

Ještě v raném středověku se král těšil posvátné úctě ve světské i duchovní sféře.

Pontifex, papežský titul příslušející dříve králům a císařům, znamená doslova „stavitel mostu“ – symbolického přechodu mezi světem lidským a vyšším.

To je prvořadý úkol státu, vůdce.

Ghibellinství je vzpoura vůči svrchovanosti církve v oblasti duchovna.
s. 281

Pokud by byl katolicismus do té míry silný, aby dokázal vzdorovat materialistickému chaosu (doslova změť, zmatek, ale také pustota... vzpomeňme na „Pustinu“ T. S. Eliota, pozn. red.) podržel by si vážnost. Jenže věc se má jinak, on se s notným kulháním přizpůsobuje soudobému světu, odhazuje poslední drobtý středověké síly. Časy de Bonaldovy jsou pryč. V konformismu dnešní církve, v němž sociální záležitosti a morálka jednoznačně vítězí nad askézí, kontemplací a nadpřirozenem, našinec oporu nenajde.
s. 282-284

Je také zjevné, že v politice jsou základní myšlenky čistého (raného) křesťanství přinejmenším sporné, jakkoli cenné mohou být v úsilí dosáhnout duchovní dokonalosti.
s. 285

Kapitola 11

Realismus - Komunismus - Vzpoura proti měšťáctví

Přitažlivost komunismu pro intelektuály tkvěla v jeho úsilí překonat měšťáctví.
s. 291

Konzervativní pravice, trvajících na hodnotách 19. století, je nám (také) cizí.
s. 292



Ateistický existencialismus chápe a ukazuje jsooucnost v té nejhorší podobě – oddělené od jakéhokoliv vyššího smyslu.
s. 293

Co zůstalo ve fašismu buržoazní, bylo příčinou jeho slabosti.

Komunista až na výjimky nechce nic jiného než žít jako buržouš.

Křesťanský demokrat = církevní buržouš.
s. 295

Existencialismus, psychoanalýza, marxismus, hippies – v podstatě jedna a táž rovina.

(srov. Sartre – Fromm, u nás Machovec – Bondy, pozn. red.)
s. 296

Ne intelektuálština, ale *Weltanschauung*!

Není možné dobyt ho pouhým čtením, vyžaduje zvláštní uspořádání vztahů mysli, duše a ducha („eine bestimmte Daseinstruktur“).

Lze je najít ve všech vrstvách, u člověka bez zvláštního vzdělání – šlechtice, vojáka, sedláka – možná krystaličtěji než u ryzího intelektuála, profesora či žurnalisty.

Weltanschauung je nadřazený kultuře. Kultura je jeho výrazem.
s. 297

Kapitola 12

Hospodářství a politika – Stavovství – Celistvost práce

Stát, ztělesnění ideje a moci, je povinen zprostředkovávat posvátno.

Politickému náleží nadřazenost nad hospodářským.

Politika nesmí sloužit finanční a hospodářské plutokracii.
s. 301

Legitimita politiky je založena na individuálních a nadosobních hodnotách.

Zásady korporativismu; stavy, cechy jako orgány s vlastní etikou; návrat k římsko-germánskému středověku (odal).

Cechy nebyly svázány s peněžnictvím (měly vlastní pokladny).

Finančnictví pod přísnou kontrolu státu!

Je třeba hledat formy a podmínky, které by umožnily korporativní zřízení (zkušenosti z Rakouska, Španělska, Portugalska). Jisté je, že Němci byli nakonec i v této oblasti úspěšnější („blíže ideálu“), než Italové (organizační chyby a omyly, lidská selhání).

Burzovní kapitalista, rentiér bez odpovědnosti, musí zmizet.
s. 305

Odmítnutí tzv. socializace (z dob Mussoliniho Italské sociální republiky, R. S. I.). Dělníci by museli nést nejen podíl na zisku, ale také na případných ztrátách.
s. 307

Kapitola 13

Okultní válka - Zbraně okultní války [2]

Krize a společenské otřesy mají nesporně řadu zjevných příčin. Znamená to však, že máme odmítat existenci příčin skrytých?

Právě dnes, kdy je všeobecně známo, že za nejtěžšími nemocemi vězí viry...
s. 317-318

Kdo v případě „Protokolů síónských mudrců“ mluví o plagiátu, měl by si uvědomit, že nejsou dílem literárním. Je to jako kdyby se vytýkalo veliteli, že se při řízení vojska opíral o postupy vymyšlené jinými...
s. 322

Dnešní chaos (zmatek, pustota) nevznikl samovolně (náhodou ani nějakými zákonitostmi).
s. 324

Peněžnictví se koncentruje ve stále menším počtu rukou, ovládá strany, vlády, národy.

Cíl: Vykořenit (die Stütze geistiger und traditionaler Werte zu nehmen) člověka, aby se stal ovladatelnějším, přístupnějším silám a vlivům této tajné fronty.
s. 325

Kdo věří, že dějiny utvářejí jen viditelné síly (hospodářské, politické, sociální, kulturní aj.), je v zajetí pozitivistického předsudku. Nic nesevěčí silám v pozadí lépe, než takový postoj.

(Je třeba mít smysl, pro) třetí rozměr dějin.
s. 330

Kapitola 14



DĚLSKÝ POTÁPĚČ

Latinský charakter - Římanství - Mediteránní duše

Rozdílné etnické složky italského lidu.

s. 341

Předky Latinů byl kmen, jehož duchovní a etnické příbuzenství se skupinou nordických národů je nezpochybnitelné (Val Camonica).

s. 343

Řím a Sparta.

s. 344

Německo: Pořádek, kázeň, hierarchie.

Itálie: opak

s. 346

Dnešní osvobozená Itálie... Ano, osvobozená od všech vyšších, těžkých úkolů (Itálie malých Italů s mandolínami, špagetami a turistickým průmyslem).

s. 348

Kapitola 15

Problém porodnosti

Příliš mnoho lidí je jednou z viditelných příčin krize.

s. 361

Negativní selekce: nejnižší vrstvy = nejméně dětí.

s. 364

Svět kvantity proti kvalitě. (R. Guénon)

s. 367

Kapitola 16

Evropa - Povaha a předpoklady [3]

Požadavek ekonomické jednoty Evropy...

...právě že jen ekonomické...

s. 371

Slabina: suroviny, zdroje.

s. 372

„Reich Europa“; federalismus.

s. 375

Příslušníci evropských elit k sobě mívají blíže než k nižším vrstvám vlastních národů.

s. 377

Nejde nám o elity v sociologickém smyslu, ale o elity charakteru.

Začít u sebe („Říše v nás“).

Národ až na třetím místě (1. *Weltanschauung*; idea Nové Evropy, 2. Evropská elita; řád)!

s. 386

Z něm. vydání u Hohenrein-Verlag 1991, *Menschen inmitten von Ruinen*.

It. vydání u Edizioni dell'Ascia 1953, *Gli uomini e le rovine*.

Angl. vyd. Inner Traditions 2002, *Men among the Ruins*.

Poznámky:

[1] Katolicismus: Věda a kultura ho znesvětily v každém vlákně. Církev je dávno instituce sama pro sebe, klérus přes četné výjimky karikaturou instituce kněžství. Kompromisy a přizpůsobování jsou chybou. Náboženství je buď absolutní, nebo není ničím. Také proto se teď příliš soustředí na lidské „já“. Chybí mu to, co již v dobách reformace. Zkrátka, nelze se opírat o něco, čemu chybí opora.

Jünger v „Chůzi lesem“: „...církev...stavba podrytá pochybováním se přes noc zhroutí, nebyla-li už prostě přeměněna v muzeum...je dobré, je-li církev s to, vytvářet oázy...církev může skýtat asistenci, nikoli existenci.“

[2] Okultní válka: Termín převzat ze stejnojmenného titulu knihy Malynskiho a Poncise, v kapitole jsou vylíčeny její metody a strategie. Okultní z lat. *occulto* – skrývat, tajit, schovávat.

[3] Celá kapitola je přeložena zde: **Edice Fascikly**; anebo zde **Julius Evola: Archív českých překladů**.

Zdroje tradice

Konfucius

Urozeného člověka vyznačuje ustavičná sebevýchova, mravní vážnost ve všem konání a upřímnost jednání s bližními. Postavením ani hmotnými statky nepohrdá, ale vždy je ochoten se jich vzdát v zájmu mravních (vyšších) principů.

Tím, že formuje vlastní charakter, napomáhá jej formovat i druhým.

Když staří chtěli, aby v říši zářila ctnost, museli napřed uspořádat stát; když chtěli uspořádat



stát, museli napřed vnést pořádek do své domácnosti; když chtěli vnést pořádek do domácnosti, zdokonalovali napřed svou vlastní osobu, napravovali svá srdce; když chtěli napravit svá srdce, starali se napřed o pravdivost svých myšlenek; když se chtěli starat o pravdivost svých myšlenek, zdokonalovali napřed své vědění.

Tento výrok vyjadřuje poznání, že má-li být zajištěn řád státu a blaho celku, musí každý začít sám u sebe, ve svém vlastním nitru.

Lao-c'

Člověk má žít a působit ve světě, avšak tak, aby zároveň vnitřně „nebyl z tohoto světa“.

Tento výrok je návodem pro „zvláštního člověka“ jak žít v moderním světě kali-jugy; proti eskapismu. Jednat a plnit povinnosti, avšak vnitřně zůstat svobodný a nezávislý (karmajóga).

Říší svatosti je tvé nitro, a nikoli to, co těší zrak.

Jednat nejednáním.

Kdo druhé přemáhá, je silný, kdo sebe přemůže, je mocný.

Světec se staví dozadu, i když je vpředu; staví se mimo, i když je v tom.

Vládce má panovat bez přemíry slov...vyzařováním...svého...vlastního bytí.

Védy

Identita boha a duše.

Átman – bráhman.

Budhismus

Důraz na praktickou stránku, pojetí času, neexistence trvalého já v nás, nevíra v osobního boha.

Jóga

Sebevláda, disciplína, myšlenka, že člověk může dosáhnout nejhlubšího poznání určitým systémem (duchovních i tělesných) cvičení.

Hérakleitos

Boj! (Zápas je všech otec, všech král).



Platón

Stát jako jednotná bytost tvořená jednotlivými lidmi.

Gnosticismus

Duše jednotlivce jako bojiště, na kterém se odehrává věčný spor dobrého a zlého principu.